

SKRIVELSE

1 (3)

2026-06-23

Lagrådet
Box 2066
103 12 Stockholm

Lagrådsremissen Ändrade regler om fördelning av avdrag för mervärdesskatt

Med anledning av den lagrådsremiss som regeringen lämnade till Lagrådet den 11 juni 2026 vill Svenska Bankförbundet och Föreningen Svensk Värdepappersmarknad (Föreningarna) anföra följande.

Frågan om fördelning av avdrag för ingående mervärdesskatt har mycket stor betydelse för företag verksamma inom finansiell sektor. Begreppet "skälig grund" har visat sig vara särskilt svårt att tillämpa och har också sedermera underkänts av Högsta förvaltningsdomstolen såsom en bestämmelse som inte varit korrekt implementerad i svensk rätt enligt mervärdesskattedirektivet.

Föreningarna har tillsammans lämnat ett remissyttrande över regeringens förslag där bl.a. följande frågor om förenlighet med mervärdesskattedirektivet tagits upp och lämnats obesvarade av regeringen. Föreningarna ser en risk för att regeringens förslag inte uppfyller kraven på en korrekt implementering av mervärdesskattedirektivet. Föreningarna önskar därför påtala på nytt delar av det som anfördes i remissyttrandet och då inför Lagrådets granskning av förslaget.

Författningskommentarer

Föreslagen bestämmelse i 13 kap. 29 a §

Paragrafen genomför artikel 173.1 och 173.2 d (står d i kommentaren i promemorian men borde vara b) och c i mervärdesskattedirektivet. Andra stycket genomför artikel 173.1 andra stycket och delvis artikel 173.2 c i mervärdesskattedirektivet. Det är oklart varför genomförandet av artikel 173.2 c endast är "delvis" och vad som eventuellt saknas. Detta skapar osäkerhet om huruvida den svenska regleringen fullt ut uppfyller direktivets krav.

Paragrafen etablerar en strikt huvudregel om omsättning utan möjlighet för företaget att använda en annan metod även om denna skulle ge ett mer exakt resultat, förutom i de specifikt angivna fallen i 29 f-29 m §§. Huvudregeln i mervärdesskattedirektivet är att omsättningsmetoden ska användas. Mervärdesskattedirektivet ger dock ett relativt stort utrymme för att införa andra metoder som på olika sätt avviker från huvudregeln. Förslaget utnyttjar därmed inte fullt ut direktivets flexibilitet att tillåta andra metoder när dessa ger ett mer exakt resultat utan någon direkt motivering varför det inte skulle vara möjligt eller önskvärt. Detta kan därmed leda till situationer där omsättningsmetoden ger ett direkt missvisande resultat men företaget ändå måste använda den.

Föreslagen bestämmelse i 13 kap. 29 l §

I motiveringen till den föreslagna paragrafen 29 l anges att den genomför artikel 173.2 c i mervärdesskattedirektivet. Av direktivartikeln framgår att medlemsstaterna får tillåta eller ålägga en beskattningsbar person att göra avdrag på grundval av användningen av alla eller en del av varorna och tjänsterna. EU-domstolen ansåg i avgörandet Banco Mais, att under de i fallet aktuella omständigheterna innebar motsvarande artikel i sjätte direktivet (art. 17.5. tredje stycket c) inte något hinder mot att endast leasingintäkternas räntekomponent togs med vid avdragsberäkningen. Detta förutsatt att användningen av varorna/tjänsterna framför allt uppkommit med anledning av finansieringen och förvaltningen av leasingavtalen.

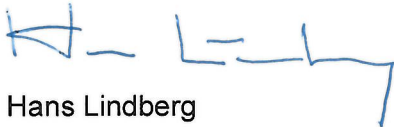
Vad gäller p. 4 i den föreslagna paragrafens första stycke, vilken utgår från EU-domstolens avgörande i Banco Mais, ställer sig Föreningarna frågande till lämpligheten i att basera lagstiftning på vad EU-domstolen uttalat utifrån förutsättningarna i ett enskilt fall. I detta sammanhang ska erinras om EU-domstolens dom i det senare avgörandet C-153/17, Volkswagen Financial Services (UK) Ltd. I domens p. 55-56 anger domstolen att resonemanget i Banco Mais inte innebär att det går att sluta sig till att artikel 173.2 c i direktivet generellt sett ger medlemsstaterna möjlighet att på samtliga typer av liknande transaktioner inom bilbranschen, såsom de leasingtransaktioner som är i fråga aktuellt mål, tillämpa en fördelningsmetod som inte beaktar fordonets värde vid leveransen. EU-domstolen menar således att även om den fann att metoden var lämplig under förutsättningarna i Banco Mais, innebär detta inte per automatik att den är lämplig vid samtliga liknande situationer.

Föreningarna menar därför att det är olämpligt att basera lagstiftning på ett EU-domstolsavgörande som utgår från de specifika förutsättningarna i det aktuella fallet, i det här fallet Banco Mais. Detta blir särskilt tydligt mot bakgrund av att EU-domstolen genom Volkswagen Financial Services (UK) Ltd redan beskurit innebörden av Banco Mais. Att innebörden av Banco Mais beskurits framgår även av Kammarrätten i Stockholms dom den 18 juni 2019 i mål med mål nr 5902–18. Domstolen ansåg förvisso i slutändan att avdragsrätten skulle bestämmas enligt principerna i Banco Mais. Men detta först efter att, med hänvisning till Volkswagen Financial Services UK,

ha prövat om detta faktiskt medgav ett mer rättvisande resultat utifrån de i målet aktuella förutsättningarna.

Slutligen ska understrykas att EU-domstolens i Banco Mais hänvisade till sin tidigare dom i BLC Baumarkt. I p. 24 i detta avgörande konstaterade domstolen att det inte föreligger hinder för medlemsstaterna att tillämpa en annan metod eller fördelningsnyckel än omsättningsmetoden under förutsättning att den valda metoden garanterar att den avdragsgilla andelen av ingående mervärdesskatt med dess hjälp kan fastställas mer exakt än med omsättningsmetoden. I den föreslagna § 29 I uttrycks det i stället som att huvudregeln är att frångå omsättningsmetoden. Det vore önskvärt om det även av lagtexten framgår att omsättningsmetoden endast får frångås om detta garanterar att avdragsrätten kan fastställas mer exakt.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

SVENSK VÄRDEPAPPERSMARKNAD

Urban Funered

Kontaktpersoner på föreningarna är:

Svenska Bankföreningen
Katrín Fahlgren
katrin.fahlgren@financesweden.se
08-453 44 49

Svensk Värdepappersmarknad
Fredrik Bonthron
fredrik@svpm.se
08-562 607 07